

Da Li Imamo Podpunu Bibliju?

Biblija je sastavljena od 66 nadahnutih knjiga. Ali neke Biblije imaju 7 dodatih knjiga, zvanih "apokriphija". Da li je Bog nadario ove pridodate knjige? Da li su ove takozvane "izgubljene knjige" od Biblije?

Isus nam je dao obećanje, zavedeno tri puta: "Nebo i zemlja proći će, ali riječi moje ne će proći" (Matej 24:35; Marko 13:31; Luka 21:33). Da li je Isus održao svoje obećanje? Da li je podpuna Biblija bila sačuvana za nas danas? Dali je Isus podbacio?

Petar je bio nadaren da izjavi: "Ali riječ Gospodnja ostaje do vijeka" (I. Petrova 1:25). Ovo je sveto, neprestupljivo obećanje! Bog koji ne može pogriješiti obećao je da Njegove Riječi neće nestati. Ali kako mi znamo koje knjige sadrže Njegove Riječi?

Ko ima konačnu vlast da odluči koje su knjige nadarene Božija Riječ-i da sačuva te knjige? Da li je Bog ostavio svakom pojedincu (ili nekoj crkvenoj ustanovi) da odluči sam od sebe koje knjige on smatra da su "nadarena Riječ Božija"?

Dodate Knjige?

Jedna vjerska grupa tvrdi u svojim izdanjima da je Biblija "njihova knjiga". Oni nastoje da oni sami imaju autoritet koje knjige pripadaju u obadva Starom i Novom Zavjetu-da su oni sami bili upotrebljeni da ih sačuvaju. Oni otvoreno ističu da je to lično sa njihovim odobrenjem da su Apokrifske-sedam dodatih knjiga i dio drugih dviju-bile dodate k Starom Zavjetu i pojavile su se u drugih dominacija izdanjima.

Da li je bilo koja istaknuta Hrišćanska cekva Isusov alat da odluči koja je knjiga nadarena a koja nije? Da li je Bog dao čovjeku vlast da napravi ovo vezanje obavezom na Hrišćanski svijet? Da li su ove dodate knjige stvarno nadarene? Da li su Isus i apostoli ikad priznali ih? Da li su ih ikad dozvolili?

U nekim Biblijskim prevodima naći ćete ovih sedam knjiga, pod navodom "Tobit", "Judit", "Mudrost Solomona" "Ekleziastikus", "Burah", "I. Makabis i "II" Makabis". Pored ovih sedam knjiga, 107 dodatih rečenica je dodato na kraju knjige Jestrine. Stavljeno je u sredinu treće glave Danila "Pjesma Trojice Svete Djece", i na kraju knjige Danila stavljena je trinajesta glava zvanom "Susana i Starješine" i 14 glava zove se "Bel i Zmaj"!

U ranijem izdanju nekih Biblija čak i druge apokrifske knjige našle su mjesto. Da li je Biblija podpuna bez ovog dodatka? Ili su ovo nedozvoljenog bića dodatak, postavljene tu od čovjeka koji nema ovlaštenje za to?

Zašto se Zovu "Apokrifia"?

Zašto se ove dodate knjige zovu "Apokrifia"? Šta ta riječ apokriphija znači? To dolazi iz Grčke riječi koje znači "sakriveno", "tajna u originalu". Ove knjige, u drugoj riječi imaju skriveni početak, tajno porijeklo-nisu otvoreno date javnosti u početku. One su bile *tajne knjige!*

Ali ovih sedam knjiga i četiri druge dodate glave ili dijela su u stvari neke od mnogih stotina istaknutih knjiga koje se obično zovu "apokrifskii zapisi". Tu ima nekoliko tuceta strinskih, apokrifskih ili nezakonitih "jevanđelja", "djela", "poslanice", "odkrivenja". Oni imaju čak takva imena kao "Jevanđelje Odnoseći se na Egipćane"- "Jevanđelje o Rođenju Marije"- "Djela Petrova"- "Odkrivenje Nevine".

Između 200 B.C. i 100 A.D veliki broj apokrifskog rada pojavilo se čak i među Esenskim Jevrejima, kao što su "Predpostavka Mojsije"- "Uzlaz Isaije"- "Treći"- i "Četvrti Jezdra"- "Izjava Dvanajstorice Patriaraha"- "Zavjet Abrahamov"- "Knjiga Inoha" i mnogo kasnije, posljednji podvalni rad, "Knjiga Jašera" se pojavila.

Mnogi od ovog rada su divni-tako prosta podvala-da oni nikad nisu bili prihvaćeni ni od Jevreja, Katolika, ili Protestanata. Mnoge su lažno, namjerno napisane po imenu čuvene osobe u namjeri da podmetnu neke tajanstvene, tajne doktrine na crkvu. Primjetite da se u stihovima tih sedam dodatih knjiga nalaze isticanja prema Solomonu, Baruhu, i Jeremiji-da su dodate glave pohvala Jestri i Danilu, Sedrahu, Misahu i Avdenago. Da li je stvarno taj dodatak sastavljen od ovih pojedinaca? Ili su one podvala- laž.

Lažna Pisma su Prorečena.

Pavle je upozorio Solunjane: "Da se ne date lasno pokrenuti od uma, niti da se plašite, ni duhom ni riječi, ni poslanicom, kao da je od nas poslana... da vas niko ne prevari nikakvijem načinom..." (II. Solunjanima 2:2-3). Poslije nekoliko mjeseci Pavlove posjete Solunu, lažni učitelji su pokušavali da zavedu Hrišćane sa pisanjem lažih pisama u ime Apostola Pavla. Za to nije čudo da je cijeli svijet u to vrijeme bio preplavljen sa lažnim, apokrifalnim, krivim-Bibliskim radom?

Sad okrenite Jeremija 23 i vidite što je još bilo prorečeno da će se dogoditi za vrijeme Starog Zavjeta doba. Odpočnite u stihu 32: "Evo me na one koji prorokuju lažne sne, veli Gospod i pripovjedajući ih zavode narod moj lažima svojim... Ja ih nijesam poslao niti sam im zapovjedio: i neće ništa pomoći tom narodu, govori Gospod".

Vidite također stih 25 i 26: "Čujem što govore ti proroci koji u ime moje prorokuju laž govoreći: snio sam, snio sam. Dokle će to biti u srcu prorocima koji propovjedaju laž, i prijevaru srca svojega prorokuju".

Shvaćate li to! Tu je prorečeno da će biti bujica lažnih viđenja i snova, i lažnih proročanstva da zavedu narod. Kroz ova lažna pisma dolazi "u ime Gospoda" koja nisu od Gospoda. Mnoga su prošla, i izgubila se. Ali nekoliko ih je ostalo. Usred ove buice lažnih, podmetnutih pisama, kome je Bog dao svoje ovlaštenje da odluči kroz sve vrijeme koje su nadahnute knjige Biblije i da ih sačuva?

"Jevrejima".

Vidite Pavlov nadaren odgovor Rimljanima 3:1-2. "Što je dakle bolji Jevrejin od drugih jh ljudi? Ili šta pomaže obrezanje? Mnogo svakako; prvo što su im povjerene riječi Božije".

Kome su proroštva-Božije nadahnute Riječi, Biblija-bila predana u vrijeme Starog Zavjeta? Da li je to bila neka crkvena ustanova? Ili je bila data pojedincu? NE! To je dato Jevrejima. To je dato njima u povjerenju!

Sad razmotrite Djela 7:37-38, "Ovo je Mojsija koji kaza sinovima Izrailjevim: Gospod Bog naš podignuće vam proroka iz vaše braće, kao mene, njega poslušajte. Ovo je onaj (Mojsije) što bijaše u crkvi u pustinji s anđelom na gori Sinajskoj, i s ocima našijem; koji primi riječi žive da ih nama da". Starog Zavjeta proročanstva data su crkvi u pustinji-Starog Zavjeta Crkvi. To nije ostavljeno pojedincima.

I ako su data Crkvi Starog Zavjeta doba, ona su trebana biti uručena-sačuvana- za nas u kasnije dane. Petar je bio nadaren da napiše da će proroci "Kojima se odkri da ne samijem sebi nego nama služahu onijem što vam se sad javi po onima koji vam propovjedaše jevanđelje... (1. Petrova 1:12). Bog je nadario svoje proroke da čuvaju Starog Zavjeta Crkvu. Bog je stavio svoju upravu u tu Crkvu. Ta Crkva postala je odgovorna-sveto postavljena-da sačuva Njegove Riječi-kroz sva vremena!

Ovo je Isusova vlastita izjava kome je vlast data u Crkvi: "Tada Isus reče k narodu i učenicima svojim, govoreći, na Mojsijevu stolicu sjedoše književnici i fariseji. Sve dakle što vam reku da držite, držite i tvorite, ali što oni čine ne činite; jer govore a ne čine" (Matej 23:1-2). Bog je zaveo svoju upravu u Njegovu Crkvu-Starog Zavjeta Crkvu-kroz Mojsiju. U Isusovo vrijeme književnici i fariseji sjedili su na Mojsijevoj stolici, imajući njegov autoritet.

I kava je bila dužnost književnika? Da sačuvaju Riječi Božije, da ih prepisuju i čuvaju iz generacije u generaciju. Fariseji su bili dužni da stalno čitaju zapise i proročanstva na zborovima. Srce ovih vođa nije bilo na pravom mjestu, ali je Isus rekao da oni imaju vlast. Oni su bili upotrebljeni od Boga, usprkos njima, da održe Njegove Riječi.

Isus je opet apsolutno priznao njihovu vlast kad je On rekao u Mateju 5:8 "Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, ne će nestati ni najmanjega slovca ili zapete iz zakona do se sve ne izvrši". On je to potvrdio u Luka 16:17, "Lakše je nebi i zemlji proći nego li jednoj titli iz zakona propasti". Jevreji su sačuvali svako slovo Božije Riječi. Ni jedna nije izgubljena, rekao je Isus. Ako nije ni jedno slovo izgubljeno, onda svakako ni jedna knjiga nije izgubljena!

Ali gdje je bilo to sjedište vlasti u Jevrejskom svijetu? Dali su Jevrejski književnici bilio u Egiptu, ili Babilonu ili Rimu konačni autoritet? Gdje je bila centrala u koju je Starog Zavjeta Crkva gledala?

Jerusalim je bio centar.

Svaka Crkva ima svoje sjedište. U Starog Zavjeta Crkvi, Bog je ovlastio svoju upravu da funkcioniše u svom sjedištu: "Kad ti bude teško rasuditi... oko kojih bude parnica u tvojem mjestu, tada ustani i idi u mjesto koje izabere Gospod Bog tvoj (ovo može obuhvaćati raspru

nad knjigama dali su nadarene knjige Biblije). I otidite k sveštenicima Levitima ili k sudiji koji ondje bude, pa ih upitaj, i oni će ti kazati kako valja presuditi. I učini onako kako ti kažu u mjestu koje izabere Gospod, i gledaj da učiniš sa svijem onako kako te nauče" (5. Mojsijeva 17:8-10).

Sjedište je bilo gdje ga Bog izabere. Gdje je ono bilo? Okrenite Psalm 78:67-68: "I ne htje (Bog) đatora Josifova, i koljena Jefremova ne izabra. Nego izabra koljeno Judino, goru Sion, koja mu omilje". I ako je Bog dao Svoje otkrivenje cjelokupnoj Starog Zavjeta Crkvi-svih plemena Izrailja- ipak On je izabrao iz svih plemena jedno pleme Judino-Jevreje! Zato Pavle kaže u Rimljanima 3, da su to bili Jevreji-dom Judin-a ni jedno drugo pleme-iz doma Izrailjeva da je zapovjest Božija bila data.

Gje je bilo sjedište za pleme Judino? Stih 68 iz Psalma 78 kaže: "gora Sion"-gdje se Jerusalem nalazi.U to vrijeme narod Izrailja se odvojio od plemena Judina to čitamo u 1. Carevima 11:13, "Ali Ja ne ću otrgnuti svega carstva; jedno ću pleme dati sinu tvojemu radi Davida sluge svojega i radi Jerusalima, koji izabrah".

Sad imamo pravu Crkvu-Starog Zavjeta Crkvu; pravo pleme-Juda, Jevreje; pravo mjesto-Jerusalem; prave vođe književnike i fariseje. Ovdje trebamo da tražimo vlast koja odlučuje koje knjige pripadaju "Starom Zavjetu" Ovo je jedino mjesto na zemlji gdje je Bog upravljao sačuvanjem Njegovih Riječi-Stari Zavjet. Dali je Apokrifija među Zapisima sačuvana od ovih književnika u Jerusalmu?

Koje su Knjige Sačuvane?

Isus je priznao vlast književnika i fariseja. U stvari, Isus, prije nego je došao na zemlju, izabrao je književnike i fariseje da sjednu u Mojsijevu stolicu i da budu i čuvaju Njegove Riječi. Isus je Gospod iz Starog Zavjeta čiju upravu književnicima i farisejima je bilo naređeno da vode. Vidite sad koje Zapise Isus je prepoznao da imaju službenu dozvolu za Njegovu Crkvu. Okrenite u Luka 24:44-45.

"I reče im (Isus svojim apostolima) ovo su riječi koje sam vam govorio još dok sam bio s vama, da sve treba da se svrši što je za mene napisano u zakonu Mojsijevu i u prorocima i psalmima. Tada im otvori um da razumiju pismo". Zapisi, odnoseći se na ovo tvrđenje Isusovo, bilo je pravilno podjeljeno od Jevreja u "zakon, Proroke, i Psalme". Ovo trostruko podjeljenje Jevreji su sačuvali čiste do današnjeg dana. "Zako" je sastavljen od prvih pet knjiga Biblije, od 1. do 5 Mojsijeve. "Proroci" se sastoje od Knjige Isusa Navina, Sudije, 1 i 2 Samuilova, 1 i 2 Carevima, Isaia, Jeremija, Jezekilja, i 12 manjih proroka (kasnijih proroka). I treći najglavni dio Jevrejskog Starog Zavjeta-zvanog "Psalmi" ošto knjiga Psalma sadrži prvi dio tog razdjela-ima Psame, Priče, Job, onda pet malih knjiga-Pjesme Solomonove, Ruta, Plač, Knjiga Propovjednika, i Jestra-slijede sa Danilo, Jezra, Nemaja-kao konačni sadržaj svih Starog Zavjeta je 1 i 2 Dnevnika!

Vidite da ove knjige sačuvane od Jevreja su tačno iste kako ih možete naći u Kralja Jakova Prevodu i drugim prevodima danas (premetanje knjiga Starog Zavjeta bio je rezultat skorašnjeg upliva Latinskog Vulgata na Engleski prevod). Apokrifija nikad nije bila dio nadarenih knjiga Biblije koje sadrže Stari Zavjet.

Ovdje je apsolutan dokaz da je Isus priznao vlast isti broj knjiga koje mi imamo u našem Starom Zavjetu. Tu samo ima 39 ndahnutih knjiga koje sačinjavaju Stari Zavjet. Mi imamo Stari Zavjet podpun danas!

Sedam dodatih knjiga Apokrifije su stoga lažne. One nikad nisu bile dio Starog Zavjeta koji su Jevreji sačuvali. Apokrifiska pisanja-koja su većinom lažna-podpuno nisu nadahnuta. Neke, kao što su 1. i 2. Makabis, su relativno tačne istorijski, i ako se one ne slažu u nekim djelovima same po sebi.

U Isusovo vrijeme, ovih 39 odvojenih knjiga Starog Zavjeta su često sakupljeni zajedno oko 22 različita naučnika, kako to možemo pročitati od Josefusa: "Pošto mi (Jevreji) nemamo nebrojene knjige među nama, neslagajući se i suprostavljajući jedna drugu, već samo 22 knjige, koje sadrže navod iz sveg prošlog vremena; koje se iskreno vjeruje da su svete" (Flavius Josefus, *Against Apion*, Book 1, odjelj. VIII).

Apokrifija Nikad Nije Spomenuta u Zapisima.

Neki pogrešno tvrde da su apostoli navodili iz Apokrifije, ili da su oni isticali Apokrifiju kao vlast. Ovo tvrđenje nije istina. Apokrifija je nedozvoljeno dodata od ljudi k ndahnutim knjigama Starog Zavjeta 700 godina kasnije kada su tri dijela Biblije Starog Zavjeta bile ovlašteno

završene! Razmislite o tome! One nisu bile lažno postavljene sve do 400 godina poslije rođenja Isusa Hrista.

Ali kakvo je tvrđenje da su apostoli navodili iz Grčkog prevoda Starog Zavjeta u kojima je Apokrifija bila? Ovdje je Pavlov vlastiti odgovor: Pavle je vjerovao "... ne kazujući ništa osim što proroci kazaše da će biti, i Mojsije" (Djela 26:22). On je prihvatio: "vjerujući sve što je napisano u zakonu i u prorocima" -Starog Zavjeta (Djela 24:14). Pavle nije kazao da on vjeruje u Zakon, Proroke i Apokrifiju.

Apokrifija je pisana između vremena Jezdre i nadahnutih proroka i vremena Hristova-vrijeme kada je Bog prestao da šalje Svoje proroke. Sveopšte mišljenje priznaje da su svi iz Starog Zavjeta proroci živjeli u Nemijino vrijeme.

Apokrifija nema sveto ovlaštenje iza njih. Ono nije došlo od Boga. Na mnogim mjestima oni prosto se suprostavljaju nadahnutim Riječima Božim. One ističu bezbožničke bajke i praznovjerstvo. Apokrifija potječe tajno među Esenskim Jevrejima, koji su prihvatili mnoge običaje od bezbožniko oko njih.

Da se osvrnemo i razmotrimo Katoličku Bibliju, odštampanu od Douay Bibliske Kuće u Njujorku, uvod od Šumajkera (Shuemacher). Ovaj smioni uvod kaže: "Grčkog jezika Jevreji u Diaspori, specijalno u Egiptu, priznaju knjige kao svete koje Jevreji u Palestini u toku vremena sumnjaju i, u post Hrišćansko doba odbacili pošto nisu imale sveti karakter. Protestanti su se pridržali Palestinskih Jevreja (takozvani Jevrejski kanon) i odbacili su dio knjiga koje su Helenski Jevreji u Diaspori (u njihovom takozvanom Septuagint kanon) prihvatili kao svete. Katolici slijede trdaiciju Helenskih Jevreja..." Ovo tvrđenje je bez istoriske osnove. Sad da vidimo činjenice.

Cinjenice Historije

Prvo, Jevreji u diaspori, koji su živjeli u Neznabožackim zemljama a ne u Svetoj Zemlji, nemaju dozvolu da odluče sami koje knjige pripadaju Bibliji.

Drugo, Jevrejske zajednice stalo gledaju na Jerusalem za bilo koji krajnju odluku kanona (knjige koje sadrže zakon pravila po kojemu trebamo živjeti-Kanon znači "Pravilo").

Treće, Jevreji u Diaspori ne prihvaćaju nikakav drugi Kanon nego knjige koje su prihvaćene od Jevreja u Judeji. Jevrejski filozof Filo, koji je živio u Aleksandriji, Egipt, "ne ne vodi navode iz Apokrife, i on ne daje ni malo terena pretpostavki da Jevreji Aleksandrije u njegovo doba bili raspoloženi da prihvate bilo koju knjigu Apokrifije u njihov Kanon "Svetih Zapisu". (Od H.E.Ryle, *Filo u Svetim Zapisima*, str. xxxiii). Opet, "U koklo bi bilo nekog nesporazuma između Diaspore i Palestine povodom Kanona, jeda bi mogao očekivati neku primjedbu od Fila, a tu nema nikakve", izjavio je E. Earle Ellis, u svojoj knjizi *Pavlova Upotreba Starog Zavjeta*, str. 34.

Neke vjerske vlasti predpostavljaju da su nadahnuti Novog Zavjeta apostoli navodili samo iz Grčkog prevoda zvanog "Septuagint". Oni dalje tvrde da ovaj prevod sadrži Apokrifiju. Ovaj Grčki prevod Starog Zavjeta odpočeo je negdje oko 275 B.C. (neki stvljaju to u 2 vijek, neki kasnije). Samo prvih pet knjiga Biblije- knjige Mojsijeve-bile su originalno prevedene. "Kad i od koga druge knjige su dodate jako je nepoznato" kaže Frederic G. Kenyon u *Sadržaju Grčke Biblije*. "Neke knjige su prevedene riječ po riječ; druge, kao Jov i Danilo, jako prosto... U Grčkom prevodu Jeremije nekih 2000 riječi je izostavljeno i sastav materijala je različit..." (iz *Sadržaja Starog Zavjeta* od Ernst Wurthwein, str. 37).

Sad vidite profesora Kenyona što dalje kaže o Septuagint Prevodu i *njenim mnogim netačnostima*: "Tako u Jovu Septuagint je kraći nego na Jevrejskom skoro oko jednu-šestinu, i tu ima jako velikih promjena u Jošua, 1. Samuilova, 1. Carevima, Priče, Jestra i Jeremija, i mnogo manje u drugim knjigama" (Sadržaj Grčke Biblije, str 29).

Septuagint Originalno Bez Apokrifije.

Septuagint Prevod nema ovlaštenje. Neki od njih su jako dobro prevedeni, specijalno zakon, ali većina toga je koruptovano. Ali to nije sve. Septuagintovi Prevodi cijelog Starog Zavjeta već je bilo završeno prije nego su Apokrifske knjige čak bile sastavljene! (vidite Edersheim u *Život i Vrijeme Isusa Mesije*, str. 26). Katolički biskup Ćiril, Jerusalima, rođen oko 315 A.D., spomenuo je da kasnije oko ovo doba bilo je poznato da Septuagint nje sadržila Apokrifiju u sebi. On je napisao: "Pročitajte svete Zapise-većinom 22 knjige Starog Zavjeta kje su preveli 72 prevodioca..."-Septuagint Prevod. Vidite da je tu bilo 22 plas sedam dodatih knjiga! Tu je

bilo samo 22 povelja koji su bili prevedeni (39 knjiga Starog Zavjeta danas, sjetite se, koje su tada bile često napisane na 22 poveljka.

Čak i ako bi apostoli navodili iz Septuagintova Prevoda, ti ipak nema dokaza da bi Apokrifija bila priznata. Dodatak Apokrifskih knjiga u Starom Zavjetu nije se pojavilo sve do oko 80 A.D. Veliki dio lažnih knjiga je postepeno uvedeno u sveti Kanon. Dvije kopije ranijeg Katoličkog prevoda Biblije ne slaže se koje bi se knjige apokrifije trebale dodati. To nije bilo sve do 397 A.D. na zboru u Kartage, da je Augustine, Kananitski Biskup iz Hipa u Sjevernoj Africi, vodio zbor u Kartagu gdje je generalno prihvaćeno sedam Apokrifskih knjiga. Kasnije oko 363 A.D. na zboru u Laodaciji Grčka crkva je odbacila Apokrifske knjige u cjelini. I Rimsko Katolički naučnik Jerome, koji je preveo Latinski Vulgat Prevod, odbacio je Apokrifiju i uradio je svoj prevod sa Jevrejskog Starog Zavjeta direktno. To nije bilo sve do zbora u Trentu da je Apokrifija priznata jednakom sa knjigama Biblije. Na zboru u Trentu aprila 8, 1546, oni koji su se protivili Apokrifiji, bili su proglašeni kao "anatema Hristu"! Ovo je bio autoritet čovjeka što drugi trebaju da vjeruju. Ovo nije bio autoritet od Boga.

Dokaz je obilan-apostoli nisu upotrebljavali niti dozvolili Apokrifiju. Već postepeno, od trećeg vijeka pa nadalje bilo je raznih Apokrifskih pisanja dodatih Septuagintskom prevodu. Deugi dokaz je nisu dva ranija prevoda Septuagint prevodi imali iste Apokrifske knjige u njima. To je podpun dokaz da Aleksandrijski Jevreji nisu smirili ili uspostavili canon (broj nadahnutih knjiga) koje su obuhvaćale Apokrifiju. Dodatak Apokrifije u Septuagintski prevod Starog Zavjeta bila je stvar ljudskog prevoda. Tako mnoge različite Apokrifske knjige bile se pristupačne na zapadnom svijetu tako da je dovelo do crkvenog zbora u 397 A.D. da donesu odluku koje će knjige biti "dozvoljene".

Tako Apokrifija nije dio nadahnutog Starog Zavjeta. To nije dio Biblije! Biblija je podpuna bez toga.

Septuagint Nije Samo Grčki Stari Zavjet.

Ima dovoljno dokaza u Novog Zavjeta navodima, da apostoli nisu upotrebljavali Septuagint da navedu kao samo jedan Grčki prevod Starog Zavjeta. Dva os vakog trećeg navoda iz Starog Zavjeta nađenih u Novom ne slažu se doslovno sa čitanjem Septuagintskim prevodom Starog Zavjeta. "Pavle je bio upoznat sa drugim Grčkim pismima", kaže Elis na stranici 15 njegove knjige, Pavle je upotrebljavao Stari Zavjet. Na stranici 19 on dalje priznaje, "Pavle je upotrebljavao različite prevode ili kazivanja poznata njegovim čitaocima". U danima apostola tu je bilo očevito nekoliko različitih prevoda Starog Zavjeta na Grčki. Ipak prvih pet knjiga Septuagintskog prevoda postalo je jako izopačeno tako da su Jevreji na kraju zabranili svom narodu da upotrebljavaju bilo koju Septagint.

Nekoliko navoda iz Danila govori jasno da su apostolska pisma na Grčkom također upotrebljavali drugčiji prevod od Septuaginta u prvom vijeku A.D. Nije čudo da je Kenyon napisao na stranici 32 svoje knjige, *Sadržaj Grčke Biblije*, da su apostoli "upotrebljavali neki raniji prevod o kome mi drukčije nemamo znanja; za nekoliko (non-Septuagintskih) navoda pojavljuje se u Novom Zavjetu, upadljivo u navodima iz Danila, u Apokalipse, i Jevrejima.. Tu je moralo stoga biti... neki drugi prevod nego LXX (Septuagintov Prevod) proširen u prvom vijeku..."

Druge Izgubljene Knjige?

Neke sekte danas nastoje boriti se da tu ima "izgubljenih knjiga Biblije" iz kojih su Isus i apostoli navodili. Ali vidite! U Djelima 17:28 Pavle slučajno navodi neznabožačku pjesmu. u Titu 1:12-13 on opet navodi nonHrišćanskog istaknutog vjerskog vođu. Ovo u stvari ne znači da apostoli davaju mjesto ovim neznabožačkim navodima! Danas mi navodimo iz pravilnih istorijskih izvora-kao što je to bilo i uvom članku-ali to ne znači da mi priznajemo sadržaj iz koga smo to uzeli i ne smatra se da su ti navodi nadahnuto od Boga.

U sličnom primjeru Isus i apostoli ponekad su navodili iz istorijskog izvornog materijala koji je bio sačuvan od Jevreja za vrijeme Jezdre i Nemije. Ali to ne znači da sadržaj iz koga su ti navodi uzeti zahtjeva da se to sačuva od Jevreja kroz generacije. Ti praktični navodi koje je Isus i apostoli smatrali korisnim bili su sačuvani u Novom Zavjetu danas.

Bog je nadario proroke strog vremena da istaknu Njegovu poruku ne samo za njihovu generaciju već za sve generacije. Mnogo materijala koji su oni pisali za ovu generaciju nije bilo u namjeri da se sačuva. Bog ih je vodio da izaberu te praktične stvari koje su potrebne za

sve generacije. I što oni sami od sebe nisu još sačuvali za nas u tri odjeljenja Starog Zavjeta-Zakon, Proroke, i Psalme-Isus sam i apostoli namjenili su za nas kao navod u Novom Zavjetu. Ali vidite da ni jedan od ovih Novog Zavjeta navodi ne dolazi iz Apokrifije.

Ove lažne knjige koje nemaju vlast u službenoj Jevrejskoj zajednici, bio je većinom rad Jevrejske sekte zvane Eseni (Vidite dokaz u *Internacionalnoj Mjerodavnoj Enciklopediji*, predmet "Apokrifija). Eseni su bili jedna pobožna grupa Jevreja obično nadareni neznabožačkim tajnama. Da bi opravdali svoj neznabožačku naviku oni bi tajno sastavili lažnu knjigu u ime Enoha i drugih u pokušaju da bi dokazali svoju nauku prihvaćenu od neznabožaca.

Novi Zavjet Također Završen.

Kada su Jevreji u Novog Zavjeta vrijeme odbili poruku od Isusa Hrista i Njegovih apostola, Isus je podigao Apostola Pavla da ode u Grčki svijet da bi Njegova Novog Zavjeta poruka se sačuvala na Grčkom za nas danas.

Mnogi narod nije svjesan ako bi se Novi Zavjet stavio pored Starog, *Biblija* je završena u sedam odjeljenja: Zako, Proroci, Psalms, Jevanđelja, Djela, Poslanice, Otkrivenje. Ovje su izvanredni sedmerostručni dijelovi knjiga Biblije. Sedam je Božiji broj završetka. Sa ovim sedam dijelova Biblije, Božija knjiga je završena.

Grcima je dat Novi Zavjet da ga sačuvaju, ali Bog je vodio apostole da donesu odluku koje će knjige Grčki svijet imati ovdje. Vidite Pavlovo tvrđenje Jevanđelja kao nadahnuto u 1. Timotiju 5:18 Pavle navodi Zapisne riječi, "radin je dostojan svoje plate". Ovaj navod ne može se nigdje naći u Starom Zavjetu. Nalazi se u Lukovom jevanđelju glava 10:, stih 7.

U 2. Petrovoj 3:15-16 poslanica Pavlova je uspoređena sa Starim Zavjetom i označena kao "Zapisi". Usporedba knjige 1. Mojsijeve sa knjigom Otkrivenja dokazuje konačno da je knjiga Otkrivenja namjerena da bude posljednja knjiga Biblije. I kao posljednje napisano je da se ništa ne dodaje ili oduzima nika druga knjiga. Bog je dao Jovanu da napiše u (Otkrivenje 22:18-19) "Jer svjedočim svakome koji čuje riječi proroštva knjige ove, ako ko dometne ovome, Bog će nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj..."

Novi Zavjet je Prorečen u Starom.

Stari Zavjet je sam prorekao da će učenici bi ti jedni koji će završiti Kanon-to jest, završiti broj knjiga Biblije. Vidi Isaia 8:16: "Sveži svjedočanstvo, zapečeti zakon mojim učenicima". "Svezati" dolazi iz Jevrejske riječi koja znači "završiti". Apostoli su upotrebljeni da "završe" testament Isusa Hrista. Novog Zavjeta Crkva ima "ima svjedočanstvo Isusa Hrista" (Otkrivenje 12:17). To je bili također kroz Isusove učenike da je Božiji pečat odobrenja bio stavljen na onaj zakon koji vječno povezuje Hrišćane.

Da, Mi možemo znati! Biblija je podpuna! Ni jedna knjiga Biblije nije izgubljena. Niti je zabačena. Knjige Biblije kako ih vi nalazite u vašem Kralja Jakova Prevodu sadrže podpunu Bibliju!

Kraj.